

Markering av kvinnedagen 2024

Jane Bullen

Jane og West Bullen

De kom fra Oldham i England i 1889 og havde med sig 10 barn.
West Bullen var den første spinnerimester i Fossekleven Fabrik

Oldham eller Berger?

Familien Bullen, Oldham 1889

Familien Bullen, Berger

*Ragnhild
Kolbjørnsæter*

Onsdagstimen, Stjernen og Y-laget

6-års klubben

Berger skolekorps

Underholdnings- gruppa

Henriette Askjem
og Yngve Kristiansen

*Kari Ulleberg og
Maud Forsblad*

1982

1985

Svelvik kommune: Rådmann Finn Hau

Dårlig råd men åpne dører

Svelvik kommune er utereng- ge og eldre familier i de gamle.

Glasshytta

Jentenes glassshytte

29/7-83

Alle deres bruksting i glass er ting som kan anvendes. Likevel er de spesielle. Alt er håndlaget uten bruk av noen slags form. Derfor er heller ikke to ting nøyaktig like, selv om vi ser at de hører sammen.

Det er i en gammel spinneri-bygning i Fossekleiva, like ved Berger kirke i Svelvik, at tre unge jenter har bygget seg en glasshytte som alt fra starten i februar vakte oppsikt langt utover kommunegrensen.

De tre traff hverandre første gang mens de gikk på Orrefors Glasskola i Småland. Helena Dahlgren (27) fra Karistad, Maud Forsblad (25) fra Åmol og Kari Ulleberg (20) fra Kongsberg. De bestemte seg for å slå seg sammen og å bygge sin

egen glasshytte, men det var helt tilfeldig at de kom til å ha en akkurat i Svelvik.

Med en egenkapital på 4000 hver, som de fikk i statlig etableringsstipend, ble det likevel en tøff start.

— Vi fikk klar beskjed fra rådmann Finn Haug at kommunen ikke hadde penger, men ville stille opp med hva man hadde av folk for å støtte oss, sier Kari. Og idag er alle tre svært taknemlig for den hjelpsomhet og velvilje de har fått fra Svelvik kommune.

I vår samtale med rådmannen lar han det skinne gjennom at kommunen på sin side er stolte over hva de tre jentene har fått til i det gamle spinneriet i Fossekleiva. Deres tæl og på-

gangsmot har smittet. Flere brukskunstnere er på vei inn for å etablere seg i det gamle spinneriet.

— Forberedelse til glasshytta begynte i november. I februar kom vi i gang med blåsing, sier Kari. — Vi er kommet over de verste problemene nå og har gledd oss over det ubehagelige. Nå er vi mer opptatt av å blåse glass selv om vi selv liker og som vi forstår også andre synes om.

— Vi er av det, og vi lever bra til tross for kunsthåndverkere. Kari sier det nettopp fordi det er så mye av oss som gjør at vi har det lettere med å omsette våre ting, sier Kari beskjedent, og legger til at noe skal man da ha igjen av seg for å jobbe og holde åpent spinneriet i uken.

De tre jentene som blåser glass i sommervarmen har lykket med sin nye glasshytte i Svelvik. Fra venstre: Helena Dahlgren, Kari Ulleberg og Maud Forsblad.

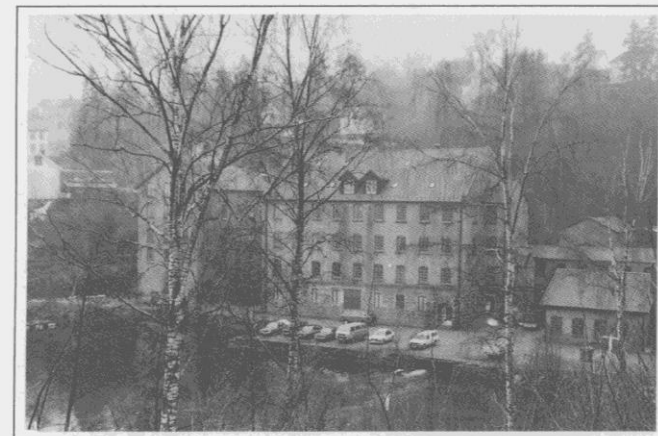
Fossekleiva brukssenter

Glassblåserne som har bidratt til å gjøre Berger kjent

Fossekleiva — et kultursamfunn i gammel fabrikk

Svelvik betrakter seg selv som Norges nordligste sørlandsby. Samtidig er kommunen Vestfolds største fruktblomstringskommune. Som om ikke dette er turistattraksjoner nok, har de etablert et enestående kultursenter i kommunen, Fossekleiva i Berger.

Den gamle tekstilfabrikken i Svelvik i Vestfold er blitt et omfattende kultursenter.

Veien ned fra E18 i Sande til Svelvik er svingete der den i stor grad følger kystlinjen. Området er frodig og vakkert, selv en tåkete vårdag som da vi reiste denne veien for å besøke Fossekleiva. Etter nesten 2 mils kjøring får vi til høyre øye på Fossekleiva. Det store mursteinskomplekset ligger nesten som et fremmedlegeme i den vakre naturen. Men med det lille vannet som er foran bygningene, er området i seg selv pent å sin måte. Men opplevelsen var som å komme fra landet til byen på fem sekunder.

Fossekleiva på Berger var i sin tid et stort ververi. Det ble etablert omtrent samtidig med en annen ververibedrift, Berger, noen stenkast unna, samt Arne fabrikk ved Bergen. Alle tre fabrikkene ble startet opp av de 2 brødrene Jepsen på 1880-tallet. At området Berger ble valgt, kom av den praktiske fossen som var der og som kunne gi strøm til drift av fabrikken, og nærhet til sjøen og de muligheter den ga til transport. På sitt høyeste var Berger et lite samfunn med 800 innbyggere og en lang rekke arbeiderboliger, bedrifte-

nes egen kirke, og etterhvert også eget aldershjem.

Men tidene forandret seg, og norsk tekstilindustri fikk problemer. Berger og Arna har klart seg fortsatt, mens Fossekleiva ble nedlagt. Kommunen hadde ikke noen planer for hva man skulle gjøre med de mange store fabrikkbygningene. Utviklingen begynte å skje da fabrikken ble oppkjøpt av Terje Viggo Nielsen og S. Pran, de samme som hadde stått bak ombyggingen og fornyelsen av Mølla i Oslo. De visste med andre ord hva de gikk til. Daværende rådmann Finn Haug, ivret sterkt for at det skulle kunne skapes nye aktiviteter i Fossekleiva og kanskje aller helst kulturaktiviteter. Det er nok han som skal ha æren for å ha fått de to dyktige glassblåserne til å etablere seg i bygningen, og som har bidratt til å gjøre Berger kjent.

De nye eierne startet en oppussing, og delte inn byggene i seksjoner som så ble lagt ut til salg til kunstnere og småbedrifter. Mange benyttet seg av tilbudene, og de kjøpte også billige arbeiderboliger som lå kort vei fra fabrikk-

Kari Ulleberg (i stripete T-skjorte) og Maud Forsblad i ferd med å skape et vakkert glass.

